Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого

Редакція ул. Франціеканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр

Ч. 37. | Нинѣ: гр. к. Н. сыропуст. рим. к. Запустна | Завтра: Өеодора Тир. Матія | Недѣля 16 (28) лютого 1892. | Всхôдъ сонця 6 г. 47 м.; захôдъ 5 г 40м. Баром. 771; термом. + 1·0° — 6·0° | Рôкъ II.

Асекурація и пляны будынкôвъ.

Оногды подали мы голосъ селянина, котрый зôбравши коротко въ кôлька точокъ то, чого маємо домагати ся вôдъ сегорôчного Сойму краєвого, каже мѣжь иншимъ, що треба намъ домагати ся примусовои асекурацїѣ домôвъ и будынкôвъ господарскихъ а рôвночасно и выданя плянôвъ, пôсля котрыхъ мусѣли бы господарѣ ставити свои домы, ну, тай очевидно и будынки господарскѝ.

Видко зъ сего вôдзыву, що гадка примусовои асекурацїѣ навѣть середъ нашого сельньства запускає чимъ разъ бôльше корѣнє и що противъ тыхъ частыхъ нещасть, якѝ бувають у насъ зъ причины огню, нема иншои рады, якъ хиба ще лишь змушувати людей, щобы они бодай асекурували ся. То єсть фактъ, що нема другого краю въ нашôй державѣ, въ котрôмъ бувало бы рôкъ рôчно тôлько нещасть вôдъ огню, якъ у насъ. Не маємо пôдъ рукою найновѣйшихъ датъ, щобы то показати на примѣрѣ, але й старшѝ даты выкажуть ажь надто достаточно сей сумный станъ у насъ. Въ 1884 р. було въ цѣлôй нашôй монархіи 6.480 выпадкôвъ огню въ 4.400 громадахъ, а згорѣло всего 14.500 будынкôвъ въ вартости 16 міліонôвъ зр. Зъ погорѣвшихъ будынкôвъ въ тôмъ роцѣ припало на нашъ край ажь 6000; на Чехи, що суть далеко бôльше залюдненѝ якъ Галичина, вже лишь 2700, отже менше якъ половина; на Мораву 2.050, на долѣшну Австрію 1000 и т. д. Колижь возьмемо на увагу саму шкоду, то покаже ся, що въ 1874 р. шкода вôдъ огню доходила до 22 міл., въ 1884 р. спала вже на 16 міл., але въ 1885 р. пôднеслась знову на 18 міл. зр. При доходженю причинъ огню показало ся, що на 100 погорѣвшихъ домôвъ въ бôльше якъ 60 було причиною лихе будоване. Двѣ третины погорѣвшихъ будынкôвъ були критѝ соломою а майже одна третина припадала на домы и будынки критѝ ґонтами.

Якъ сказано, суть то лишь старѝ даты; новѣйшѝ може бы ще лѣпше представили тѝ великѝ нещастя, якѝ бувають у насъ що року вôдъ огню, але вже и тѝ даты говорять досыть выразно. Мы же въ Галичинѣ знаємо дуже добре и безъ статистичныхъ датъ, що значать огнѣ. Отъ и теперь, най лишь троха потеплѣє, най лишь снѣги злѣзуть, а заразъ розпôчнесь сезонъ огневый и не буде дня, щобы ґазеты не доносили де о якôй катастрофѣ огневôй. Очевидно, що при такôмъ станѣ рѣчей, якъ у насъ, де й осторожность и ратунокъ пôдчасъ огню не конче бувають великѝ, одинокимъ способомъ була бы ще лишь асекурація, котра забезпечує шкоду погорѣвшому. Але й сей спосôбъ не поможе нѣчого, коли кождый господарь не буде мусѣвъ забезпечувати ся вôдъ огню. То мѣркують, видко, вже и нашѝ селяне, коли знаходять ся бодай поодинокѝ голосы, котрѝ за тымъ промавляють. О тôмъ думає такожь и правительство, та можна майже на певно сказати, що примусова асекурація буде вже въ недалекôмъ часѣ заведена. О одно лишь розходить ся, а именно о то, щобы та асекурація не була въ одныхъ рукахъ на цѣлу державу, а хочь бы лишь и на оденъ якійсь край. Нехай тому, хто вже мусить ся асекурувати, буде вôльно асекурувати ся, де єму захоче ся, де єму выгôднѣйше и користнѣйше. Такимъ способомъ зможе вытворити ся конкуренція, асекурація буде дешевша и грôшь все таки буде оставати ся не лишь въ краю, але буде пôддержувати чей же найбôльше тыхъ, котрыхъ потребы має заспокоювати; свои люде будуть мати заробокъ и спосôбъ до житя въ своихъ институціяхъ. А то отъ що вышло бы зъ того, колибъ припустѣмъ одна асекурація була на цѣлу державу: всѣ складали бы ся на ню, бо мусѣли бы, але не всѣ мали бы приступъ до неи, навѣть въ такôмъ случаю, колибъ пороблено філіѣ въ поодинокихъ краяхъ коронныхъ.

Въ тѣснôй звязи зъ асекураціею стоить и справа плянôвъ для домôвъ и будынкôвъ господарскихъ. Якъ вже въ повысшôмъ примѣрѣ було доказано, на 100 погорѣвшихъ будынкôвъ причиною огню було лихе будоване. Треба отже о то постарати ся, щобы люде, у насъ особливо селяне, научились ставити лѣпшѝ домы и будынки. Черезъ то зыскалось бы не лишь то, що частѝ выпадки огнѣвъ зменшили бы ся, але и станъ здоровля середъ населеня пôднѣсъ бы ся значно. Гадка плянôвъ для домôвъ и будынкôвъ селяньскихъ не нова; єѣ пôдносили ще въ 1870 р. въ долѣшнôй Австріи, єѣ пôдносили и у насъ деякѝ поодинокѝ люде. Розумѣє ся, що не

3

Вороги.

Зъ россійского — А. Чехова.

(Дальше.)

Чимъ бôльше зближали ся до цѣли, тымъ неспокойнѣйшій стававъ Абоґінъ. То сувавъ ся по сѣдженю, то зрывавъ ся, то дививъ ся понадъ плече вôзника въ далеку даль. Ажь коли повôзъ ставувъ передъ рундукомъ, прибраныиъ хорошими лежниками и вôнъ побачивъ освѣтленѝ вôкна на другôмъ поверсѣ. чути було, якъ вôнъ тяжко вôддыхавъ.

— Коли стане ся яке нещастє, то… то я єго не пережию, — сказавъ вôнъ входячи зъ докторомъ до хаты и затираючи зô зворушеня руки. — Але видко, що все добре, коли нема нѣякого крику, — додавъ вôнъ, наслухуючи, чи середъ тишины чого не почує.

Въ переднôй комнатѣ не було чути, абы хтось говоривъ або ходивъ, а цѣлый дôмъ якъ бы заснувъ, хочь въ нѣмъ ясно свѣтило ся. Теперь вже могли докторъ и Абоґінъ оденъ другому добре приглянути ся, доси були заєдно въ темнотѣ. Докторъ бувъ высокого росту и похиленый трохи напередъ, убраный недбало, а лице у него було таки нехороше. Въ єго грубыхъ якъ у мурина губахъ, въ орлинôмъ носѣ, въ лѣнивôмъ и рôвнодушнôмъ поглядѣ, було щось неприємного, рѣшучого, щось таки неделікатного и простакуватого. Єго нерозчесане волосє, запавшѝ щоки, передъ часомъ посивѣле волосє въ довгôй а рѣдкôй бородѣ, майже якъ вôскъ жовте лице и недбалѝ рухи — все то було ознакою, що той чоловѣкъ проживъ въ бѣдѣ, недоли и мунѣ, якихъ зазнавъ неоденъ разъ вôдъ житя и людей. Дивлячись на того вынѣдѣлого чоловѣка, ажь не хотѣло ся вѣрити, що вôнъ може мати жѣнку, що може оплакувати страту дитины. Цѣлкомъ инакше выглядавъ Абоґінъ Бувъ то мужчина якъ дубъ, сильно збудованый, зъ бѣлявою великою головою и неправильными але приємными чертами лиця, убраный пôсля найновѣйшои моды. По єго поважнôй поставѣ, по позапинанôмъ на всѣ ґузики сурдутѣ, по волосю, по єго лици видко було щось паньского, щось розлѣзлого; коли ходивъ, державъ голову просто, подаючись грудьми на передъ; говоривъ приємнымъ баритономъ, а въ рухахъ, зъ якими здôймавъ свôй шаликъ, або коли пригладжувавъ собѣ волосє, видко було якусь нѣжну, майже жѣночу елеґанцію. Навѣть блѣдôсть и тота дитиняча трѣвога, зъ якою споглядавъ горѣ сходами, коли розбиравъ ся, не спиняли анѣ на волосъ єго поваги; вôнъ бувъ собѣ якъ завсѣгды гладкій, здоровенный и статочный.

— Не видко нѣкого, нѣчого не чути, — сказавъ ступаючи горѣ сходами. — Все спокôйно. Дай Боже, щобы все вышло на добре!

Вôнъ повѣвъ доктора до великои салѣ, де впадавъ въ око чорный фортепянъ и въ котрôй висѣвъ великій паукъ закрытый бѣлымъ полотномъ; зъ вôдси зайшли оба до малои, привѣтнои комнаты гостинной, освѣтленои приємнымъ, слабымъ свѣтломъ рожевымъ.

— Сѣдайтежь собѣ тутъ на хвильку, сказавъ Абоґінъ. „А я… я заразъ… я загляну до неи и приготовлю єѣ на вашъ приѣздъ.

Кириловъ оставъ ся самъ. Велике богатство въ кôмнатѣ, приємне свѣтло и то, що вôнъ зробивъ ся наравъ въ чужôмъ, зовсѣмъ єму незнакомôмъ домѣ, що выглядало нѣбы на якусь пригоду, все то було єму байдуже. Вôнъ сидѣвъ на крѣслѣ та оглядавъ свои спаленѝ карболемъ руки. Лишь отъ такъ мимоходомъ доглянувъ ярко червону умбру на лямпѣ, скринку вôдъ віольончелѣ а поглянувши въ ту сторону, зъ вôдки чути було тыкотане годинника, добачивъ выпханого вовка, такъ само здоровенного та гладкого, якъ Абоґінъ.

Було тихо!. Десь тамъ въ сусѣднôй комнатѣ сказавъ хтось голосно: „Ахъ!“ вôдтакъ забренѣли склянні дверѣ, мабуть вôдъ шафы, — а опôсля стало знову тихо.

могли бы то бути пляны, пôсля якихъ мусѣвъ бы кождый господаръ ставити собѣ дôмъ и будынки, а були бы то лишь взôрцѣ, котри̂ мали бы служити за примѣръ, а въ котрыхъ лишь дещо, н. пр. муровани̂ комины безпечни̂ вôдъ огню и т. ин. мусѣли бы бути конечнымъ условіємъ при будованю. Чей же годѣ когось змушувати, щобы вôнъ ставивъ собѣ палату, коли у него нема на то анѣ грошей, анѣ ґрунту; скорше вже можна бы, — хочь також не скажемо, змушувати, але бодай настаивати на то, щобы по селахъ ставлено громадски̂ печи до выпѣканя хлѣба, а касовано ти̂ величезни̂ печи, що займають нинѣ пôвъ або й три чверти селяньскои хаты; замѣсть того щобы ставлено мали̂ кухнѣ до вареня стравы и печи або грубы до огрѣваня хатъ въ зимѣ; було бы и менше выпадкôвъ огню и здоровѣйше для сѣльскихъ хатъ.

Але хто бы мавъ заняти ся переводженемъ тыхъ плянôвъ? Очевидно нѣхто иншій якъ лишь будôвничи̂. И отъ зновъ выйшовъ бы клопôтъ. Показались бы вяки̂ суперечки и сварки а може ще й тяганины по судахъ, яки̂сь кары и т. д. Примусове ставлене домôвъ и будынкôвъ господарскихъ пôсля плянôвъ не осягнуло бы своєи цѣли. Що одно могло бы тутъ помочи, то лишь примѣръ и добра рада, все одно, вôдъ кого бы она не выходила. Въ першôмъ рядѣ належало бы се певно до будôвничихъ, а вôдтакъ могли бы тымъ занимати ся товариства господарски̂, можна бы ту справу порушати на вѣчахъ економічныхъ, а на конець велику прислугу могли бы робити також и товариства асекураційни̂ черезъ своихъ аґентôвъ, котри̂ безпосередно стыкають ся зъ народомъ и мають найлѣпшу нагоду вказувати селянамъ и взагалѣ господарямъ на хосенность улѣпшенои будовы. Треба бы лишь, щобы ти̂ аґенты розумѣли ся хочь трошки на будовѣ. Старшимъ товариствамъ може трудно прийшло бы увзглядняти при выборѣ своихъ аґентôвъ и ту ихъ здôбность. Але ось теперь засновуєсь руске товариство асекураційне „Днѣстеръ", оперте на взаимнôй помочи нехай же оно вже при першôмъ своѣмъ кроцѣ зверне свою увагу и на сю справу, а вôддасть певно не малу услугу краєви.

Справы краєви̂.

(Внесене посла Бобчиньского въ справѣ буджетôвъ шкôльныхъ). На послѣднôй сесіи соймовôй предложивъ пос. Бобчиньскій внесене о змѣнѣ закона краєвого зъ дня 25 червня 1873 р. въ тôмъ напрямѣ, щобы обовязокъ укладаня буджету шкôльного, спочиваючій теперь на мѣсцевôй Радѣ шкôльнôй, переходивъ на окружну Раду шкôльну, коли перша въ означенôмъ речинци буджету не уложить. Крôмъ того домагавъ ся внескодавець тои змѣны, щобы розкладомъ и стяганємъ всѣхъ добровôльныхъ даткôвъ, до котрыхъ обовазали ся стороны конкуренційни̂, и всѣхъ додаткôвъ до податкôвъ на потребы шкôльныхъ фондôвъ мѣсцевыхъ займали ся уряды податкови̂.

Повысше внесене передавъ Соймъ выдѣлови краєвому, щобы въ порозумѣню зъ краєвою Радою шкôльною розслѣдивъ предкладану змѣну и, коли признасть потребу, предложивъ Соймови проектъ змѣны закона.

На вôдповѣдне запытанє Выдѣлу краєвого, заявила Президія Намѣстництва що до першои части внесеня, що о скôлько ходить внескодавцеви о усунене недогôдностей и бракôвъ, яки̂ выходять, наколи мѣсцеви̂ Рады шкôльни̂ занедбують обовязокъ укладаня рôчного преліміняря, то справа ся єсть управильнена въ теперь обовязуючôмъ законѣ. Рада шкôльна окружна може прецѣ чинности, належачи̂ до Рады шкôльнои мѣсцевои, до котрыхъ належить також укладане рôчного преліміняря, вôдобрати Радѣ шкôльнôй мѣсцевôй и повѣрити иншôй Радѣ шкôльнôй або також сама залагодити.

На другу справу, щобы розкладомъ и стяганємъ престацій на потребы школы займали ся уряды податкови̂, заявила Президія Намѣстництва, по засягненю опініѣ краєвои Дирекціѣ скарбу, що зъ проектованои змѣны можна бы лишь тогды сподѣвати ся успѣхôвъ, наколи бы стягнени̂ урядами податковыми на ту цѣль фонды не були уживани̂ въ першôмъ рядѣ на заспокоєне залеглостей податковыхъ, але щобы ихъ выплачувано предсѣдателямъ мѣсцевыхъ Радъ шкôльныхъ.

Тымчасомъ краєва Дирекція скарбу высказала поглядъ, що безусловна выплата стяганыхъ фондôвъ на потребы шкôльни̂ не була бы можливою, бо при поборѣ податкôвъ мусить ся держати головнои засады, що всяку выплату, довершену стороною, треба роздѣлити пропорціонально на податокъ державный и на всѣ инши̂ додатки

Вôдтакъ пôднесено, що уряды податкови̂ при стяганю податкôвъ и престацій мусять держати ся нормъ екзекуційныхъ, а процедура екзекуційна єсть такъ довга, що стає ся причиною численныхъ, довготревалыхъ залеглостей. Екзекуція вымагає 6 або й бôльше мѣсяцѣвъ часу, закимъ перейде всѣ свои степенѣ, а при залеглостяхъ податковыхъ, котри̂ не дадуть ся оминути, додатки на цѣли шкôльни̂ вплывали бы такъ само неправильно. При такôмъ же складѣ рѣчей могли бы школы бути позбавлени̂ въ пору найнеобхôднѣйшихъ потребъ.

Выдѣлъ краєвый, годячись на поглядъ Намѣстництва, постановивъ предложити Соймови перейти до порядку дневного надъ внесенемъ пос. Бобчиньского.

Переглядъ політичный.

Зачувати, що соймы бôльшихъ краѣвъ коронныхъ будуть радити ажь до послѣднои суботы передъ великимъ тыжднемъ.

Зъ Черновець доносять, що въ виду того, що й бар. Піно зложивъ мандатъ посольскій, розвязане буковиньского сойму сталось вже конечне. Поступованє дісціплінарне противъ бар. Мустацы, радника доменъ, яко автора безименного листу до ґрафинѣ Паче вже укôнчено; дальше рѣшене зависить вôдъ міністерства рôльництва. Додати тутъ мусимо, що коли по балю польскôмъ наспѣвъ безименный листъ до ґрафинѣ Паче, президентъ краєвый приказавъ заразъ слѣдити за авторомъ, а коли показало ся, що нимъ єсть бар. Мустаца, той не чекаючи довго, подякувавъ за службу и вызвавъ ґр. Паче на поєдинокъ, котрый однакожь не вôдбувъ ся.

На засѣданю комісіѣ для управильненя валюты дня 8 марта, будуть порѣшени̂ мѣжь иншими пытаня: Чи валюта має бути золота, чи подвôйна и яка має бути нова одиниця грошева?

Въ Берлинѣ запанували вôдъ кôлькохъ днѣвъ велики̂ розрухи, до котрыхъ прилучили ся також и величезни̂ масы другихъ людей. На декотрыхъ улицяхъ потовчено всѣ лѣхтарнѣ, повыбивано вôкна и розбито множество склепôвъ. Зъ одного склепу розкрадено 10.000 цигаръ. Въ декотрыхъ мѣсцяхъ порозбивано пекарнѣ. Демонстранты спѣвали марсиліянку робôтничу. Вчера вечеромъ повторились зновъ розрухи „пôдъ Липами" недалеко головнои команды, де прийшло до бійки межи товпою а поліцією и войскомъ. Говорять, що робôтники середъ оклику: „Хлѣба!" впали були до

Кириловъ ждавъ може ще якихъ пять мінутъ, ажь переставъ оглядати свои руки и споглянувъ на дверѣ, за котрыми зникъ бувъ Абоґінъ. На порозѣ въ тыхъ дверехъ стоявъ Абоґінъ, але вже не той, якій бувъ выйшовъ. На нѣмъ не було вже и слѣду давнои гладкости и елеґанціѣ; его лице, его руки, его постава такъ якось повыкрывлялись, що ажь не можна було на него дивити ся; здавало ся, якъ колибъ вôнъ чогось перепудивъ ся або якъ бы дôставъ болѣвъ, що его дуже мучили.. Єго нôсъ, его губы, его вуса, цѣле его лице дрожало и здавало ся, якъ колибъ цѣле его лице мало розпасти ся на куснѣ, а очи у него нѣбы ажь свѣтили ся зъ болю...

Абоґінъ ишовъ тяжкими, широкими кроками на середину гостинной комнаты, похиливъ ся, зôтхнувъ и почавъ грозити кулаками.

— Зрадила мене! — крикнувъ вôнъ, выговорюючи складъ „зра" зъ сильнымъ наголосомъ — Она мене зрадила! Она мене покинула! Занедужала и пôслала мене лишь для того по доктора, щобы утечи зъ тымъ Папчиньскимъ! О Боже!

Абоґінъ на силу пôдôйшовъ до доктора, наставивъ ему пôдъ само лице свои бѣли̂, мягки̂ кулаки и ставъ выводити свои жалѣ вымахуючи руками:

— Покинула мене! Зрадила! На що було тои брехнѣ! Боже ты мôй! Боже! На що було тои поганои, гôльтайскои штуки! того чортôвского, змінного пôдступу?! Що я ѣй такого вдѣявъ? Покинула мене!

Сльозы покотились ему зъ очей. Обернувъ ся на однôй нозѣ и ставъ ходити по комнатѣ. Въ короткôмъ сурдутѣ, въ вузонькихъ штанахъ пôсля найновѣйшого крою, въ котрыхъ ноги выдавались несоразмѣрно тонки̂, зъ великою головою и чуприною подабавъ зовсѣмъ на льва. На рôвнодушнôмъ лици доктора появилась наразъ цѣкавость. Вôнъ пôднявъ ся и ставъ приглядатись Абоґінови.

— Звинѣть, але дешь недужа? — запытавъ.

— Недужа, недужа! верещавъ Абоґінъ смѣючись, плачучи и вымахуючи разъ-у-разъ грôзно кулаками — То не недужа а проклята, пôдла! Тажь то пôдлôсть, якои бы и самъ чортъ не пиидумавъ! Господи, волѣла бы була умерти! Я того не пережию! Не пережию того!

Докторъ пôдôймивъ ся. Вôнъ клѣпавъ очима, въ нихъ появились сльозы, тоненька борода рушалась разомъ зъ долѣшною вилицею то въ право то въ лѣво.

— Скажѣть менѣ, прошу, що то єсть?— запытавъ, оглядаючись цѣкаво доокола. — Менѣ умерла дитина, моя жѣнка лишилась въ своѣмъ горю сама дома... Я самъ ледви держусь на ногахъ, три ночи не спавъ!... А то що такого? Менѣ кажуть дивити ся на якусь нужденну комедію! Я.... я того не розумѣю!

Абоґінъ отворивъ руку, — кинувъ якусь зôмняту карточку на землю и станувъ на ню, якъ на ту комаху, що хочемо еѣ роздоптати.

— И я нѣчого не видѣвъ ... нѣчого не розумѣвъ! — сказавъ вôнъ закусивши зубы, та бючись кулаками въ голову, а лице его такъ выглядало, якъ колибъ ему хто станувъ на волокно. — А я того не добачивъ, що вôнъ що дня сюды приходивъ, я того не добачивъ, що вôнъ нинѣ возомъ приѣхавъ. Чого возомъ? А я того не видѣвъ! Якій же зъ мене туманъ!

— Нѣчого.... нѣчогôсько не розумѣю! — бурмотѣвъ докторъ. — Що то єсть?! Тажь то значить робити зъ когось дурня. Тажь то значить глумити ся зъ людского горя! То не може бути!... Щось такого першій разъ въ житю бачу!

(Конець буде.)

палаты цѣсаревои, але поліція ихъ прогнала. Коло третои годины явивъ ся цѣсарь на кони въ супроводѣ двохъ адъютантôвъ на улици „пôдъ Липами“, де було множество людей. а нарôдъ повитавъ его грôмкими окликами. Трохи пôзнѣйше явивъ ся и кн. Генрихъ въ отвертôмъ повозѣ, а нарôдъ повитавъ его такъ само. Середъ масы народу настало велике обурене на поліцію, котру опôсля и вôдкликано а на улицяхъ зробилось тогды троха спокойнѣйше.

Дръ Вулковичь померъ. Здогадъ нашъ, що вôнъ ставъ ся жертвою тыхъ, котрымъ дотеперѣшный ладъ въ Болгаріи дуже не на руку, вповнѣ оправдавъ ся. Зъ Константинополя доносять, що убійникомъ Вулковича есть россійскій пôдданый, Порфирій Ивановъ, той самъ, що бувъ свого часу придѣленый до службы при ґен. Кавльбарсѣ, котрый по детронізаціи кн. Александра объѣзджавъ Болгарію. Ивановъ выѣхавъ бувъ разомъ зъ Кавльбарсомъ, а въ послѣдныхъ дняхъ перебувавъ въ Константинополи, де давъ ся почути въ однôй гостинници, що Вулковичь буде убитый. При операцїи тяжко раненого, показало ся, що ножъ, пробивши животъ розпоровъ ще и кишку на 5 центіметрôвъ; рану зашито, але то все не помогло нѣчого и дръ Вулковичь померъ вчера вечеромъ.

Новинки.

Львôвъ дня 15 (27) лютого.

— **Именованя**. Радниками краєвого суду именованѝ: прокураторъ Фр. Ксаверій Силавскій въ Сяноцѣ для Перемышля; секретарь Рады львôвского высшого суду краєвого Іосифъ Льоренцъ для Львова; повѣтовый судья Альфредъ Посоховскій въ Бучачи для Самбора; секретарь Рады окружного суду въ Сяноцѣ, Корнило Вѣнява Зубрицкій для Львова; заступникъ прокуратора, Генрихъ Гайдерерь у Львовѣ для Львова; повѣтовый судья Иванъ Яворскій въ Медепичахъ для Бережанъ.

— **Президентъ ґенеральнои дирекціѣ зелѣзниць державныхъ**, дръ Леонъ Билиньскій прибувъ позавчора вечеромъ о 7 годинѣ въ товариствѣ пп. директора Клосовского и старшого инжиніра Венцля. На двôрци повитали п. президента управителѣ поодинокихъ департаментôвъ, котрыхъ п. директоръ Клосовскій представивъ п. президентови по черзѣ. Дальше явились на двôрци ще и репрезентанты университету: Ректоръ дръ Балясіцъ и дръ Гломбиньскій, директоръ банку краєвого дръ Зґурскій и инший. Вчера въ полудне зложивъ п. президентъ візиты: Є. Ексц. пану Намѣстникови, ґр. Баденіому, и Є. Ексц. Маршалкови краєвому, кн. Санґушцѣ. Того самого дня звиджувавъ п. президентъ подрôбно бюра дирекціѣ зелѣзниць державныхъ а також маґазины и варстаты зелѣзничѝ.

— **Радникъ двору** п. Сефоровичь повернувъ оногды вечеромъ зъ Кракова до Львова.

Конкурсы. Окружна рада шкôльна въ Снятини оголошує конкурсъ на посады учительскѝ: 1) при школахъ етатовыхъ: въ Белелуѣ, Княжи и Тростяници; 2) при школахъ філіяльныхъ: въ Любковцяхъ, Ольшовѣ, Орельци, Поточку, Туловѣ и Устю; 3) молодшихъ учителѣвъ при школахъ двоклясовыхъ въ Карловѣ и Рожновѣ. Подання вносити треба до дня 30 н. ст. цвѣтня. — Намѣстництво розписує конкурсъ на посагъ фондаціѣ дра Ивана Фріда, имени архикнягинои Гізелѣ, призначеный для бѣдныхъ сиротъ-дѣвчатъ сельськихъ повѣта львôвского. Компетентка має выказати ся: 1) що есть сиротою по господари селянинѣ, зъ мѣсцевости лежачои въ повѣтѣ львôвскôмъ, 2) що має 18—25 лѣтъ, 3) що есть убога, 4) що укôнчила зъ добрымъ успѣхомъ три клясы школъ народныхъ и 5) що має выйти замôжъ за селянина, що також укôнчивъ зъ добрымъ поступомъ три клясы такоижъ школы. Вѣнчане кандитатки має наступити 20 н. ст. цвѣтня 1892, а если бы заходила яка перешкода церковна, въ найблизшôмъ дни по еѣ усупенію. Подання треба вносити до кôнця марта с. р.

— **У пос. Юліяна Романчука** сконстатували лѣкарѣ, дръ Яна и дръ Шрамъ, що дѣйстно вытворюєсь болякъ, вôдъ котрого нога его болить, и заординували средства, котрѝ мають прискѣшити дозрѣлость боляка, щобы его вôдтакъ оперувати. Операція вôдбуде ся за сѣмъ днѣвъ. Лѣкарѣ высказують свое пересвѣдчене, що по тôй операціи пос. Романчукъ верне скоро до повного здоровля.

— **Нову читальню „Просвѣты“** отворено дня 11 лютого въ селѣ Скоморохахъ новыхъ, рогатиньского повѣта, а до выдѣлу выбрано: Тимка Соковка на голову, Василя Іосифовича на секретаря, Гната Шкабрѣя на касіера, Петра Гасѣя на бібліотекаря, Андруха Довгапа на заступника головы. До читальнѣ вписало ся надъ 40 членôвъ.

— **Нова читальня**. Въ селѣ Рудникахъ коло Волицѣ отворено дня 1 грудня нову читальню, до котрои вписало ся кôлькадесять членôвъ.

— **Загальнѝ зборы руского товариства ремѣсниковъ „Зоря“** вôдбудуть ся въ недѣлю дня 6 марта с. р. о год. 4-ôй по полудни въ комнатѣ товариства.

— **Дръ Василь Дѣдошакъ** вписаный зъ днемъ 20 лютого на лісту адвокатôвъ зъ осѣдкомъ въ Бучачи, де и отвирає свою канцелярію.

— **Засуспендованый адвокатъ**. Дръ Маріянъ Крувчиньскій, адвокатъ въ Камѣнцѣ струмиловôй, засуспендований на оденъ рôкъ въ выконуваню адвокатуры. Субститутомъ его на той часъ именованый дръ Михайло Король зъ Жовкви.

-- **П. Теодоръ Бѣлоусъ**, бувшій директоръ насамперѣдъ ґімназіѣ въ Коломыи а вôдтакъ въ Бохни, занедужавъ небезпечно.

— **Недобрѝ выгляды на весну** показують ся въ Брôдщинѣ: снѣговѝ заметолѣ великѝ, цѣны збôжа вправдѣ малѝ, бо за жито платять по 8 зр., пшеницю по 11 и высше, але мусить бути дуже добра, — але хлѣба вже вôдъ теперь нема. Бараболѣ не зародили и дуже дорогѝ, бо за корецъ платять по 4 до 5 зр. Въ многихъ громадахъ дає ся чути вже вôдъ теперь голодъ. Нашѣ бы выстало; заробку нема, робôтника платять по 15 до 18 кр. денно. Такъ само пишуть и зъ Ниньова, що тамъ почавъ ся голодъ а люде страшно пють. Пють до 10 год. въ ночи, а по 10-ôй зôбирають ся знову по хатахъ та гуляють, а вôйтъ не може собѣ зъ піяками дати рады.

— **Заказаный лѣкъ**. Звѣстный у насъ и загально уживаный лѣкъ противъ ревматизму, „Pain Expeller“, званый нашими селянами „ешпілеръ“ абo просто „шпілеръ“, котрый фабрикує Ріхтеръ въ Рудолфштадтѣ въ Нѣмеччинѣ, заказало міністерство справъ внутрѣшныхъ уживати въ цѣлôй Австріи.

— **На кару смерти** засудивъ судъ окружный въ Коломыи братôвъ Илію и Петра Янишевскихъ зъ Жабя, котрѝ въ спôлцѣ и при помочи третого товариша, Петра Максимюка, убили дня 2 грудня м. р. жида Вольфа Фляйса въ лѣсѣ Зеленôмъ, а вôдтакъ забрали у него 250 зр., зъ котрыхъ 171 зр. и 14 кр. роздѣлили межъ себе, а решту взявъ Петро Янишевскій сховати. Фляйсъ купувавъ у Янишевскихъ часто дрова въ лѣсѣ и неразъ процесувавъ ся зъ ними о то, що не доставляли дровъ на часъ. Они отже постановили его убити и звабили его до лѣса. Скоро Фляйсъ явивъ ся, кинувъ ся на него Илія и ставъ его рубати сокирою, а Петро добивъ жида обухомъ. Пôдъ ту пору стоявъ Максимюкъ на вартѣ. Илію арештувала жандармерія а Петро ставивъ ся самъ въ судѣ въ Косовѣ. Противъ Иліи промавляло то, що вôнъ при слѣдствѣ показавъ докладно, де закопавъ Фляйса, его паперы и сокиру, а у Петра найдено въ стрѣсѣ сховану сокиру и покровавлену сорочку. Обохъ убійникôвъ засудивъ судъ на кару смерти, а Максимюка на 6 лѣтъ вязницѣ. Крôмъ того же всѣхъ трохъ на заплату 60 зр. коштôвъ похорону и пошукуваня за трупомъ, 30 зр. для оборонця пошкодованыхъ сиротъ и вдовицѣ по Фляйсѣ, та по 15 зр. мѣсачно черезъ три роки на ихъ удержане.

— **Шкоду**, яку потерпѣвъ п. Томъ, котрому згорѣвъ паровый млынъ и другѝ будынки, обчисляють на 700.000 зр. Будынки и запасы збôжа були убезпеченѝ въ краковскôмъ товариствѣ асекураційнôмъ на 450.000 зр. Вôдбудоване млына и пекарнѣ потягне ся около трохъ чвертей року а тымчасомъ звышь сто робôтникôвъ, що працювали въ млынѣ и пекарни, позôстане безъ хлѣба. Сконстатовано, що огонь выбухнувъ первѣстно въ самôмъ млынѣ.

— **Благодать Божа**. Возникови двôрскому въ Королôвцѣ коло Коломыѣ и шевцеви Каролеви Мизеракови на Надвôрняньскôмъ передмѣстю въ Коломыи, уродили ся трôйнята.

— **Добрый шурынъ**. Аґентъ поліційный арештувавъ оногды Франца Гешенфа, вояка 30 полку пѣхоты и чотирохъ караныхъ вже по кôльканадцять разôвъ злодѣѣвъ, котрѝ засѣли були на улици Кохановского на Антона Курковского, котрый державъ при собѣ свою сестру а жѣнку Гешенфа, котру въ той спосôбъ хоронить передъ кулаками чоловѣка. Гешенфъ бувъ переброаный по цивільному, въ холявѣ мавъ баґнетъ а въ руцѣ револьверъ.

— **Побожный злодѣй**. Въ громадѣ Живачомири коло Бучача дѣяли ся вже вôдъ 10 лѣтъ значнѝ крадежи а годѣ було выловити злодѣя. Въ 1888 р. украдено зъ громадскои касы 700 зр. Жандармерія и аґентъ поліційный зô Львова слѣдили за злодѣємъ, арештовано начальника громады, Дмитра Пшдюка, и нартôвника Андрѣя Пицика яко пôдозрѣныхъ, але все надармо, не выкрыто нѣ злодѣя нѣ не вôдшукано грошей. Въ сѣчни 1891 р. сталась знову въ тôмъ селѣ значна крадѣжь. Розслѣдомъ тои справы занялись два жандармы бучацкои команды, Иванъ Біскунъ и Зиґмунтъ Лихварь, котрымъ вкôнци удало ся выкрыти шайку злодѣѣвъ пôдъ проводомъ дуже „побожненького“ чоловѣка. Стефанъ Босацкій заможиточный господарь, котрого всѣ дуже поважали, а котрый стававъ въ церквѣ коло вôлтаря, купивъ до церкви наукъ за 160 зр. и удававъ дуже побожного, той Стефанъ — хто бы того бувъ сподѣвавъ ся — кривдивъ громаду черезъ десять лѣтъ, бо разомъ зъ своими чотирома сынами еѣ дуже зручно окрадавъ. Ревізія въ его домѣ, котру робили жандармы черезъ 6 днѣвъ, выкрыла богато рѣчей, походячихъ зъ крадежей, а готôвки 2009 зр. 90 кр. Часть тыхъ грошей, именно 1100 зр., була закопана пôдъ печею, 390 зр. зашитѝ въ подушцѣ, 380 зр. въ скринцѣ пôдъ смѣтємъ, 30 зр. пôдъ стрѣхою. Босацкій и его сыны признались до 37 крадежей. Ихъ арештували, а сконфіскованѝ грошѣ зложено въ судѣ. Слѣдство веде станіславôвскій судъ.

— **Самоубійство**. Въ лѣсѣ на Цетнерôвцѣ у Львовѣ найдено оногды трупа Ивана Охоцимского, пôдофіцира 95-го полку пѣхоты. Комісія войскова сконстатувала на мѣсци, що вôнъ вôдобравъ собѣ житє выстрѣломъ зъ револьверу. Причиною самоубійства мала бути якась провина, котрои самоубійникъ допустивъ ся въ службѣ. Въ касарни не являвъ ся вôнъ вже вôдъ 9 лютого.

† Посмертнѝ вѣсти.

— **Померли:** Въ Неутрѣ на Угорщинѣ єпископъ Августъ Роскованій въ 85-ôмъ роцѣ житя; покойникъ лишивъ по собѣ фондаціи на 2 міл. зр. — У Львовѣ померъ Іосифъ Андроховичъ, бувшій ґеометеръ въ 42-ôмъ роцѣ житя; въ Коломыи Самуилъ Гершъ Візельборґъ бувшій бурмістръ а познѣйше радный мѣста, званый „королемъ“ Коломыѣ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Парижъ 27 лютого. Сенаторъ Любе пôднявъ ся утворити новый кабінетъ и обнимає справы внутрѣшнѝ. Фрейсіне, Рібо, Рувіє, Девіль и Буржоа заявили, що готовѝ задержати свои теки и въ кабінетѣ Любета. Рошь стане мабуть міністромъ торговлѣ, Кавеньякъ — робôтъ публичныхъ, а Бірданъ — маринарки.

Берлинъ 27 лютого. Вчера пополудни повторились збѣговиска въ серединѣ мѣста, але поліція товпы розôгнала.

Берлинъ 27 лютого. Шкода, зроблена вчерашными розрухами, доходить до 20.000 марокъ. Арештовано 98 людей.

Софія 27 лютого. Дръ Вулковичь сказавъ передъ смертію, що чувъ лишь, якъ якійсь Болгаринъ крикнувъ, що его убе, але не пригадує собѣ, якъ вôнъ выглядавъ.

Чернôвцѣ 27 лютого. Бар. Василько оголосивъ въ Bukow. Nachr. заявлене въ котрôмъ каже, що словва высказанѝ въ тôй ґазетѣ зъ 10 с. м.: „не коректно“ уважає за неумотивованѝ. Пос. Маринъ, Румунъ, зложивъ також мандатъ; пôзôстало отже лишь 14 пословъ на всѣхъ 31.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

27 лютого	Львовъ	Тернополь	Подволочиска	Ярославъ
Пшениця	10·65 11 25	10 50 11·05	10 30 11·—	10·75 11·50
Жито	9 35—9 70	9 15 9 50	9 — 9 60	9 35 9 85
Ячмѣнь	6 40 7·75	6 ——7 25	6 ——7 05	7 50 8
Овесъ	7 30—7 75	6 50—7 15	6 25—7·—	7·25—7 85
Горохъ	6 50 12 —	6 ——7 —	6·— 11 —	6 70 12 —
Выка	—·——	—·——	—·——	—·——
Рѣпакъ	11.—12 50	11—12 50	10·90 12 40	11 50 12 75
Хмель	—·——	—·——	—·——	—·——
Конюшина чер.	52—75	50·—74	46—72	—·——
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кільо безъ мѣшка. Оковита готова за 10.000 літр на мѣсци въ Львовѣ вôдъ —·— до —·— зр. Хмѣль вôдъ —·— до — за 56 кільо.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвской“ принимаѥ лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвіка Пльона, при улицѣ Кароля Людвіка ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Квапте ся, замовляйте!

Пôдписане бюро подаѥ симъ до загальнои вѣдомости, що двѣ великѝ фірмы попали въ невыплату а пôдписане бюро попродати мусить всѣ на складѣ остаючѝ товары, абы лишень борзо прийти до грошей й пôддержати поважане имя. — Способъ, въ якій продажь ся вôдбуваѥ ся, есть поединчій: такъ именно выбрали обѣ фірмы средство найвôдповѣднѣйше, а се **сказочну дешевôсть!** *Та всѣ пишнѝ сѝ, практичнѝ предметы, въ каждôй семьѣ необходимѝ, межи ними богато такихъ, що 3 и 4 разы тôлько вартують, розсылаемо каждый* **лишь по 95 кр,** *за послѣплатою всякому.*

Отже квапте ся, замовляйте!

бо изза незвычайно численно надходячихъ замовленъ продажь може ся небавомъ скôнчити.

Лишь 95 кр. дамска хустка $^9/_4$ величины во всѣхъ пишно-цвѣтныхъ барвахъ, необхôдна рѣчь.
Лишь 95 кр. 12 штукъ франц. батистовыхъ хусточокъ до носа, зъ берегами, до праня и до лугу, всѣ обрубленѝ, цѣннѝ.
Лишь 95 кр. сорочка дамска, зъ пишными гачковаными вуставками, оказала, на выставѣ надгороджена.
Лишь 95 кр. нôчный корсетъ, пишно знаряджений, въ фалдами и гачкованями, предивно выконченый
Лишь 95 кр. дамскѝ калісоны, зъ фантастично-гачкованымъ знарядомъ, пишнота для найелеґантнѣйшои дамы.
Лишь 95 кр. франц. кафтаникъ, превосходный вырôбъ, зъ пентельками превосходно выроблеными.
Лишь 95 кр. 6 дамашковыхъ серветокъ, того самого взôрця.
Лишь 95 кр. 3 пары зимовыхъ панчôхъ дамскихъ, кожда пара иншои барвы, повысше колѣнъ сягаючѝ.
Лишь 95 кр. 4 пары мужескихъ зимовыхъ шкарпитокъ, — кожда пара иншои барвы, грубѝ и теплѝ.
Лишь 95 кр. франц. бронзовый зиґарокъ стѣнный зъ довгимъ ланцухомъ, ходить превосходно и точно.
Лишь 95 кр. 6 гарныхъ чарокъ и 6 філіжанокъ на чорну каву зъ прегарнои порцеляны карльсбадскои, украшеныхъ золотомъ и фарбами.
Лишь 95 кр. збанокъ на воду, великій, зъ прегарнои порцеляны карлсбадскои, повиненъ бути на каждôмъ столѣ.
Лишь 95 кр. 6 лижокъ зъ гарного. вѣчно бѣлого срѣбла британія.
Лишь 95 кр. 12 лижочокъ до кавы зъ тяжкого, щирого срѣбла британія, вѣчно бѣлѝ.
Лишь 95 кр. 6 ножôвъ зъ срѣбными, лыскучими вôстрями и вилками.
Лишь 95 кр. хохля изъ срѣбла британія, тяжка и не до знищеня, пишна рѣчь.
Лишь 95 кр. перстень зъ імітованымъ брилянтомъ изъ золота дублѥ и зъ іміт. дорогими камѣнями.
Лишь 95 кр. пара кульчикôвъ зъ іміт. лыскучими брилянтами.
Лишь 95 кр. брилянт. іміт. медаліонъ въ пишнôмъ фасонѣ, не до вôдрôжненя вôдъ щиро золотыхъ.
Лишь 95 кр. сцизорикъ зъ шільдкретомъ імітованымъ, правдиво-анґл. зъ 4 розличными вôстрями.
Лишь 95 кр. люлька изъ штучнои пѣнки морскои, (оббитѥ изъ срѣбла хиньского, цѣкава рѣчь для каждого курця).
Лишь 95 кр. циґарничка изъ пѣнки морскои, цѣлкомъ правд. зъ правдивымъ бурштиномъ, мѣстецкій вырôбъ рѣзбярскій, въ пишнôмъ етуі аксамітнôмъ.
Лишь 95 кр. ланцушокъ до зиґарка изъ пишного срѣбного ніклю въ найновѣйшôмъ золотôмъ и срѣбнôмъ етуі.
Лишь 95 кр. гарна шовкова хустка на шию або на голову, въ прегарныхъ и пишныхъ барвахъ (на локоть довга).
Лишь зр. 3.50. пишный сервісъ до кавы, зъ прегарнои порцеляны карльсбадскои, пишно мальована и золотомъ прикрашена, на 6 осôбъ, замѣсць зр. 8 — лишь зр. 3.50.
Лишь зр. 2.40. превосходнѝ зимовѝ мужескѝ споднѣ, въ добрыхъ зимовыхъ матерій, грубѝ, теплѝ, мôцнѝ, не до знищеня, выкôнченѝ пôсля найновѣйшои моды вѣденьскои.
Лищь зр. 1.80 коновка, зъ гарнои порцеляны карльсбадскои, зъ накривкою.
Лищь зр. 2.95 будильникъ столовый, въ гарнôмъ нікльовôмъ верху, ходить и будить докладно й точно.

Що ся не сподобаѥ, приймаемо назадъ и мѣняемо. Высылки сповняемо пôдъ найдокладнѣйшою контролею.

Адреса: Komissions-Bureau Mor. Apfel, Wien I. Fleischmarkt C. N. 12. 35

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выданѥ

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ. замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Закладъ ЯЩИШИНА,

19

Львôвъ.

Поручаѥ великій выбôръ **новои одежи** для всѣхъ становъ и жичить строѣ карнаваловѝ сказочно дешево.

20

Одинокій выключно фабричный

складъ инструментôвъ

І. КАПРАЛИКА

у Львовѣ

(противъ давнои поліціи)

Скарбкôвска 6.

Цѣны найдешевшѝ.

Сензацїйне!

Ново! **ЧУДО-ПАЛЬМЫ** Ново!

найориґінальнѣйшій предметъ до забавы, за 100 штукъ злр. 5

поручаѥ

Генрихъ Шпільманъ,

Вѣдень Фінфгавсъ.

Посылаѥ ся за послѣплатою або за присланѥмъ 60 кр. марками почтовыми за 10 штукъ почтою оплатно въ Австріи, Нѣмеччинѣ и т. д. 34

И. ВИХЕРА,

ФАБРИКА МАШИНЪ и ВÔДЛИВАРНЯ ЖЕЛѢЗА

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 47.

Поручаѥ свою новоуряджену **вôдливарню желѣза,** пôсля найлѣпшого и найновѣйшого систему, до выконченя всѣлякихъ вôдливôвъ для машинъ и ужитку будôвничо-промыслового, — котрѝ зладжуѥ пôсля моделôвъ чи своихъ чи присланыхъ зъ найлѣпшимъ додаткомъ до сировця. **Варстаты машинъ и варстаты приватнѝ** могуть мати тоже дешевѝ вôдливы цѣлмовыхъ машинъ точно пôсля моихъ моделôвъ. На жаданѥ вôдливають ся части желѣзнѝ, въ моѣмъ варстатѣ точенѝ и верченѝ Также поручаю зъ мого **складу,** богато заосмотреного, **машины рôльничѝ,** котрѝ признано старанныиъ и добрымъ выробомъ. Задля змѣны уладженъ можу вôдступити дешево мало уживану англійску стоячу **льокомобілю** штирокôнну, американьску **гиблярку, пилу циркулярну** и **пилу до вырѣзуваня** (Laubsägemaschine). — Старе льлѥте желѣзо приймаемо всегда на рахунокъ обосторонный або купуемо по найвысшой цѣнѣ курсу. 28

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВЙ ШКОЛЫ

починаѥ ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюванѥ забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ исклепахъ зъ ласôтками. также по цукорняхъ.

Clayton & Shuttleworth

Львôвъ, ул. Городецка, ч. 22,

поручають на зближаючу ся пору весняну свôй богато заосмотреный

СКЛАДЪ ГОСПОДАРСКИХЪ МАШИНЪ и ПРИЛАДÔВЪ

конструкцїѣ загально выпробованои и найточнѣйшого выкôнченя.

27

Илюстрованѝ цѣнники

даромъ и оплачено!

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.